

Her şeyin başlangıcı olan olay

26.08.2020

Siyasette ve ekonomide bu gün yaşananları doğru anlayabilmenin yolunun, öncelikle 2001 yılında kurulan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin (AKP) kuruluş günlerine dönmekten, bu partinin kuruluşu aşamasındaki koşulları, işbirliklerini, daha da net ifadeyle, 2002 AKP "başarısının" ardındaki koşulları ve güçleri doğru tahlil etmekten geçtiğini düşünüyorum.

Bununla da kalmamak, devamında ise geçen 19 yılda bu dinamiklerde/ittifaklarda yaşanan değişimi ayrıntılı olarak analiz etmek, AKP'nin kuruluş günlerindeki tablodan oldukça farklı olan günümüzdeki Tayyip Erdoğan'ı sevenler-Tayyip Erdoğan'a karşı olanlar ya da Cumhuriyet İttifakı- Millet İttifakı şeklinde isimlendirebileceğimiz siyasi kamplaşmayı 2002 yılıyla karşılaştırmalı olarak analiz etmek gerekiyor.

Hikayeyi, terör örgütü şefi, Abdullah Öcalan'ın ABD tarafından paketlenerek, 16 Şubat 1999'da Türkiye'ye teslim edilmesi ile başlatmak yanlış olmayacaktır. 18 Nisan 1999 tarihinde yapılan seçimlerde yüzde 22 oy alan Ecevit'in DSP'sinin 1. Parti olarak çıkmasıyla devam eden süreçteki bir sonraki aşama, o zamanki "merkez medyanın" manipülatif bir şekilde "Anayasa Kitapçığı Krizi" olarak adlandırdığı/anlamlandırdığı, Kemal Derviş'in kurtarıcı olarak ülkeye getirilmesine neden olan ekonomik krizle devam etti.

Ülke ekonomisinin koşulsuz bir şekilde yabancıların malı ve parasına açılmasını sağlayacak hukuki/anayasal düzenlemeler -yapısal reformlar- IMF ve Dünya Bankası gibi küreselleşmenin operasyonel kuruluşlarının desteğiyle ve bu kuruluşlardan aldığı güçle adeta koalisyon hükümetinin üzerinde bir "Genel Vali" gibi görev yapan Derviş'in yönlendirme ve koordinasyonunda gerçekleştirildi. Daha açık ifade edersek, bağımsız siyaseti de ipotek altına alacak şekilde, bağımsız ekonomiden vazgeçmeye yönelik kararlar ironik bir şekilde, kendisini milliyetçi/ulusalci olarak tanımlayan siyasi partilerin ağırlıkta olduğu bir koalisyon eliyle gerçekleştirilmiş oldu. 1980'li yıllarda Özal'ın, 1990'lı yıllarda DYP-SHP koalisyonunun, toplumsal tepkiler nedeniyle gerçekleştiremediklerinin tamamlanmasının amaçlandığı bu dönem, Türk Telekom başta olmak üzere, ulusal ekonominin temel taşı kuruluşlarının tasfiyesi yönünde atılan adımlara, MHP kanadından gelen bazı itirazların artması üzerine, 11 Temmuz 2002 tarihinde henüz operasyon tamamlanmadan, bizatihi Derviş tarafından sonlandırıldı.

Türk siyasi hayatını ve ülkenin geleceğini doğrudan etkileyen bu dönemi ayrıntılı olarak ele almayı, son 30 yılın dedikodusunu değil gerçek tarihini yazacaklara bırakıp devam edelim.

14 Ağustos 2001'de, kapatılan Refah Partililerin ağırlıkta olduğu bir yapı olarak kurulan AKP, bir yandan Refah Partisinin kapatılmasını mağduriyet olarak kullanıp, diğer yandan değiştik diyerek, Özal, SHP/CHP-DYP Koalisyonu ve Dervişin eksik bıraktıklarını tamamlamak üzere bir zamanlar Özal'ı, SHP-DSP koalisyonunu ve Derviş'i destekleyen yerli-yabancı koalisyonun eksiksiz desteğini alarak 2002 Kasım seçimlerinde yüzde 34,4 oyla 362 milletvekili kazanarak tek başına iktidar oldu. Esas olarak seçim sistemindeki adaletsizlikten kaynaklanan bu sonuç, AKP'yi destekleyen koalisyon tarafından, ülkemiz demokrasinin ne kadar köklü olduğunu gösteren önemli bir gelişme olarak takdim ve takdir edildi.

BAĞIMSIZ YARGI SİYASETİN KONUSU HALİNE GETİRİLDİ

Büyük sermaye örgütlerinin, eski solcu yeni neoliberal küreselleşme savunucusu liberallerin, cumhuriyetin laik niteliğinden rahatsız olanların, 1980 sonrasında neredeyse bütünüyle sermayenin kontrolüne geçmiş olan merkez medyanın içerisinde yer aldığı, kumpas operasyonlarında dahi birlikte davranma kararlılığını gösterdi.

Söz konusu koalisyonda ilk ciddi çatlak, 2008 yılı Mayıs ayında sonuçlanan stand-by anlaşması sonrasında, IMF'nin ekonomi üzerindeki doğrudan denetiminin sonlandırılması üzerine ortaya çıktı. Ortaya çıkan bu çatlağın en önemli sonucu, kuruluşunda verdikleri hayati destek karşılığında, adeta AKP iktidarının ortağı, vasisi gibi davranan büyük sermaye ve büyük sermayenin kontrolündeki merkez medyanın tutumundan uzun süredir rahatsız olan AKP yönetiminin, doğrudan kendisine bağımlı bir sermaye yaratma yönlü olarak Refah Partisi (RP) belediyelerinde kazandıkları pratiği, bu kez merkezi idare eliyle hızla uygulamaya koymak oldu.

İktidar, özellikle iktidar koalisyonu içerisinde doğrudan Recep Tayyip Erdoğan'a yakın olan kesim, bu süreçte, TÜSİAD ve merkez medyaya daha mesafeli bir tutum takınırken, doğrudan kamu rantı aktarımıyla var edilen/edilecek yeni bir sermaye ve medyanın oluşturulması yönlü olarak, TOKİ ihaleleri, özelleştirme uygulamaları ve Sabah-ATV satışı ile zaten başlatılmış olan operasyonlara hız verildi. Ekonominin dışa bağımlılığını artıran temel politik tercihte değişiklik yapılmaksızın, kamu ihaleleri ve özelleştirme uygulamaları yoluyla sermaye aktararak güçlendirilecek/desteklenecek sermaye kesiminin kapsamı, doğrudan AKP'ye yakın kesimleri daha yaygın bir şekilde kapsama alacak şekilde genişletildi.

Ekonomik politikalar başlığı altında yaşanan bu kırılma, enteresan bir şekilde koalisyonun siyasi hedefleri açısından herhangi bir kırılma ya da aksamaya neden olmadı. Tam tersi olarak, yerel yönetimleri güçlendirme, demokratikleşme adı altında sürdürülen üniter-ulus devlet tasfiye süreci, FETÖ'nün çok daha aktif tutum aldığı bir süreçte, başlangıca göre daha agresif bir şekilde devam ettirildi. 2 Eylül 2010 Anayasa Referandumu, kumpas davalarının en hızla sürdüğü bir ortamda gerçekleştirildi. Sermaye kesimleri, Yetmez ama Evet'çi kandırılmışlar ve 15 Temmuz 2016 sonrası adı FETÖ'ye dönüşecek, American Board of Commissioners for Foreign Missions (ABCFM ya da BOARD) benzeri, o yapıdan ilham alınarak yapılandırılan örgütün işbirliğiyle "yargıda vesayete son vermek" sloganıyla bağımsız yargı siyasetinin konusu haline getirildi.

Ekonomi politikaları/uygulamaları yönüyle bazı rahatsızlıklar olmaya devam etse de, uluslar arası mali sermaye ve CHP Genel Başkan Yardımcısı Selin Sayek Böke ve benzeri siyasetçiler tarafından muteber ekonomistler/siyasetçiler olarak görülen, takdir edilen Ali Babacan ve Mehmet Şimşek'in ekonomiden sorumlu olarak aktif görevde olmaları nedeniyle büyük sorun yaşanmayan bu işbirliği süreci, 17-25 Aralık 2013 operasyonlarına kadar yeni bir kırılma yaşanmaksızın devam etti. FETÖ destekli ya da FETÖ organizasyonu olarak gerçekleştirildiği gerekçesiyle, öznenin görülmez kılındığı bir sürecin sonucunda, iktidar koalisyonunun en önemli bacaklarından biriyle yani FETÖ ile de ipler kopma noktasına gelmiş oldu.

Bu yeni kırılmanın doğal sonucu, FETÖ önderliğinde 2007 de başlatılan kumpas davaları sürecinin, 2014'deki tahliyelerle, hukuken olmasa da fiilen son bulması oldu. 15 Temmuz 2016 FETÖ'cü darbe teşebbüsü sonrasında yalnızca FETÖ ile değil, yıllarca FETÖ toplantılarının da katılımcısı olup, aldıkları harçlıklar karşılığı "özgürlük ve demokrasinin erdemlerini savunmuş olan" kullanışlı kandırılmışlarla yani yetmez ama evetçi liboş tayfasıyla da yollar ayrılmış oldu.

Koalisyondaki erimenin son halkası, gerek uluslar arası sermaye gerekse başta CHP olmak üzere muhalefet partileri nezdinde sahip oldukları "itibar" sayesinde, ehven-i şer olarak da olsa süren ittifakın devamında büyük rol oynayan, Babacan'ın 2015'de, Mehmet Şimşek'in ise 2018 Anaya değişikliği sonrasında görevden ayrılması oldu.

Sonuç olarak bu gün itibarıyla bakıldığında dünkü dostlar, gün itibarıyla düşman olmuş, en hızlı muhalif rolüne bürünmüş durumda. Düne kadar demokrasi kahramanı görüp, yere göğe sığdıramadıkları Tayyip Erdoğan'ı günümüzde en ağır sözlerle eleştirenler onlar. Aynı durum 2002 koalisyonunun ardında duran, henüz başbakan dahi değilken kendisini devlet

başkanı gibi karşılayan batılı siyasetçiler, batı ülkeleri medyası ile uluslar arası sermayenin sözcüsü kuruluşlar açısından da geçerli. Dün Tayyip Erdoğan'ı, ekonomik mucizelerin, demokratik açılımların yılmaz savunucusu, ülkedeki "vesayetçi yapıya" son veren bir büyük devlet adamı olarak nitelendirenler, bu günlerde tüm kötülüklerin/yanlışların tek sorumlusu olarak onu göstermeyi tercih ediyorlar.

Değişim sadece bu kadar da değil. Düne kadar laiklik ilkesini demokrasi dışı bulup, laikliği savunanları "laikçi" diye aşağıladığını zannedenler, bu günlerde laikliğin en ateşli savunucusu olmuş durumda. Düne kadar, Atatürk dönemini, despotizm olarak görenler, aniden yaşanan bir aydınlanmayla Atatürk'ün büyüklüğünü anlamış durumda. Düne kadar ulusal ekonominin yok edilip, ekonomik politikaların yabancı para satıcılarının insafına terk edilmesini savunanlar, Ali Babacan gibi uygulayanlar, o zamanki ekonomik politikaların sonucu olarak bu gün yaşanan işsizliğin, pahalılığın yükünü yalnızca Tayyip Erdoğan'a yükleyip, kendilerini temize çıkarmaya çalışıyorlar.

Gelinen noktada, 2002 Kasımından bu yana geçen 18 yıla yakın sürede, saflar oldukça karışmış durumda. 2002'de Erdoğan'ın ve AKP'nin yanında olan batının emperyal güçleri, yerli yabancı sermaye çevreleri, küresel para satıcıları, AKP'nin kuruluşunda yer almış olup, AKP iktidarının çok büyük bir kısmında etkin görevler üstlenmiş olan Gül, Babacan, Davutoğlu, Ertuğrul Günay vb. siyasetçiler, AKP iktidarının büyük kısmında, birlikte açılım yaptıkları HDP, Atatürk'ü diktatör olarak niteleyip, katliam yapmakla suçlayan, ulus devletten vazgeçmeyi, demokratikleşme olarak yutturmaya çalışan yetmez ama evetçiler, bir dönem iktidarın fiili ortağı olduğu için, günümüzde bizatihi iktidar sözcüleri tarafından "paralel devlet yapılanması" diye adlandırılan Fethullahçılar bu gün büyük ölçüde iktidar karşıtı safta yer tutmuş durumdadır.

Gerekçesi sorulduğunda söyledikleri tek şey, bir zamanlar demokrasi savunucusu olan AKP ve Erdoğan'ın, 2016 sonrasında yön değiştirdikleri, 2018 Anayasa değişikliğiyle oluşturulan yapının bu değişimi geri dönülmez bir noktaya taşıdığını söyleseler de, gerçekler yazı içerisinde sizlerle paylaştığım gibi, bu söylemle uyumuyor.

Bu noktada saymakta yarar olduğunu düşündüğüm bir diğer kategori, başından itibaren AKP'ye karşı olanlar. Bu kesimi iki farklı kategoride değerlendirmek yararlı olacaktır. Birinci kategori, başından bu güne yalnız AKP'ye değil, AKP'yi şu ve bu şekilde destekleyenlere yani Cumhuriyet değerlerini, kurucu iradeyi tartışma konusu yapanlara karşı olanlar. İkinci kategori, başından itibaren AKP'ye karşı olup, günümüz itibarıyla bir zamanlar AKP'ye destek olan koalisyonun büyük kısmıyla birlikte AKP'ye karşı olup, 2002 de uluslar arası güçlerin ve sermayenin desteğiyle iktidar olan AKP'ye benzeyerek AKP'yi iktidardan indireceğini düşünenler.

İronik olan ise, başından itibaren yanında olanların, bugün yanında olanları döneklekle, AKP'ye yarıdakçılık yapıyor olmakla suçluyor olmaları.

Neresinden bakarsanız bakın, garip bir durum söz konusu.

Ahmet Müfit

Odatv.com

<https://www.hurriyet.com.tr/ekonomi/dervisin-2001-bilancosu-45594>,

<https://www.aydinlik.com.tr/kemal-dervisin-15-kanunu-neydi>,

<https://www.hurriyet.com.tr/kelebek/hurriyet-pazar/ecevitin-12-yil-sakli-tutulan-anilarindan-kemal-dervis-seytani-hesaplar-icerisindeydi-40782925>

<http://tbbdergisi.barobirlik.org.tr/m2005-61-184>

<https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/55416>

<https://ozgurlukdunyasi.org/arsiv/274-sayi-160/775-abant-platformu-toplantilari-kime-ve-neye-hizmet-ediyor>

<https://www.aa.com.tr/tr/15-temmuz-darbe-girisimi/17-25-araliktan-15-temmuza-feto-/861258>

<https://140journos.com/2010-anayasa-referandumunu-yeniden-dusunmek-yetmez-ama-evet-b9f978e9444a>

<https://www.hurriyet.com.tr/gundem/ergenekon-davasinda-tahliye-dalgasi-25978971>

<https://www.sabah.com.tr/gundem/2014/06/19/balyozda-tum-saniklara-tahliye>

Ahmet Müfit

Diğer Yazıları

Demirtaş'ın PKK mesajının anlamı ne

23.02.2021

"Herkesi kucaklamak" doğru mu

15.02.2021

AKP-MHP'nin Anayasa planı

10.02.2021

Kırılan rekorların kaynağı para nereden geldi

01.02.2021

ABD'nin Çin planı Türkiye'yi etkiler mi

27.01.2021

"Yapısal reform" diyenlere bu yüzden şüpheyle yaklaşın

20.01.2021

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

